

Met de verkiezingen in zicht: de partijpolitieke standpunten

Tekst op basis input partijen: Martijn Chombaere

Aan 6 politieke fracties hebben we dezelfde vragen en stellingen voorgelegd. Een samenvatting van de antwoorden, beperkt tot enkele zinnen, wordt hierna weergegeven. De volledige antwoorden zijn terug te vinden op onze website: www.pluimvee.be

1. Staan er in jullie partijprogramma standpunten m.b.t. de veehouderij en meer specifiek de pluimvee- en konijnenhouderij?

Ja, de Open Vld heeft een genuanceerd standpunt over Landbouw & Voeding, alsook over Dierenwelzijn. Voor ons zijn boeren geen zondebokken, maar trekpaarden! Daarom hechten we als Open Vld veel belang aan landbouw en het gehele agro-businesscomplex, risicobeheersing, verduurzaming op zowel ecologisch als economisch vlak en schaalverandering.

In ons programma wordt er impliciet en expliciet verwezen naar zaken die betrekking hebben op de veehouderij. Zo kiest CD&V voor ondernemerschap en keuzevrijheid. Het is steeds de landbouwer die als ondernemer zijn keuze op het vlak van bedrijfsvoering moet maken.

Binnen ons globaal landbouwprogramma gaan wij niet specifiek in op de desiderata van de sector, al betekent dit niet dat wij geen oog zouden hebben voor de desiderata en bezorgdheden van de sector.

Ja, aangezien de sector heel wat exporteert en er heel wat jobs, rechtstreeks en onrechtstreeks, mee gepaard gaan is de landbouwsector voor ons absoluut van belang. Echter pleiten we wel voor kwaliteitsvolle exportproducten in de brede betekenis van het woord, geen anonieme bulkmassa. Daarom is N-VA voor een verbod op kooihuisvesting voor kippen.

Ja, de landbouw is een belangrijke sector al vormt de klimaatproblematiek een zeer ernstig probleem.

Ja.

2. Hoe ziet u de toekomst (ontwikkeling) van de intensieve pluimvee- en konijnenhouderij in Vlaanderen?

De vraag naar zowel pluimveevlees als eieren zal in de toekomst enkel maar toenemen. In een sector die maatschappelijk gevoelig ligt is het belangrijk dat er, in overleg met de sector, enerzijds gezocht wordt naar meerwaarde en anderzijds dat er bepaalde keuzes gemaakt worden inzake huisvesting zonder de pluimveehouder hierin tekort te doen. Daarnaast dient er meer ingezet te worden op transparantie en informatie om de kloof tussen consument en sector te verkleinen.

Voor ons heeft elk model zijn plaats in de Vlaamse land- en tuinbouw. Wij conformeren ons naar de Europese dierenwelzijnsregels en doen niet aan 'gold-plating', niet tegenstaande dat bij een verdere ontwikkeling dierenwelzijn een belangrijke plaats dient te krijgen in het productieproces.

2. Hoe ziet u de toekomst (ontwikkeling) van de intensieve pluimvee- en konijnenhouderij in Vlaanderen?

Als Vlaams Belang gaan wij niet mee met de negatieve druk op de globale sector (cfr. studie Greenpeace), schaalvergroting werkt net duurzaamheid in de hand. Daarnaast moet er aandacht besteed worden aan de permanente prijzenslag in de warenhuizen.

Dit dient te gebeuren met respect voor impact op omgeving en dierenwelzijn, waarbij landbouwers die hier meer aandacht voor hebben, meer ondersteuning dienen te krijgen bij het toekennen van landbouwinvesteringssubsidies. Verder liggen er zeker nog opportuniteiten bij het gebruik van nieuwe technologieën en dient er verder nagedacht te worden over mogelijke nieuwe verdienmodellen. Daarnaast dient er een grotere responsabilisering te zijn voor het afdekken van marktrisico's of calamiteiten, waarbij sectorfondsen voor ons een onmisbaar onderdeel vormen van die responsabilisering.

Om onze klimaatdoelstellingen te halen, hebben we geen keuze: we moeten de veestapel afbouwen. Waar andere sectoren kunnen rekenen op technologische evoluties hebben dieren biologische grenzen. Sp.a is voorstander van een warme sanering, een sanering met de nodige sociaal correcte vergoedingen en een afbouw van de industriële veehouderij door een bouwstop van te grote stallen. De stallenbouw moet gekoppeld worden aan het principe van 'staldering' waarbij nieuwe stallen pas kunnen gebouwd worden als elders stalruimte verdwijnt.

Een serieuze inkrimping van de pluimveehouderij (reductie van 50 % tegen 2050), een verbod op verrijkte kooien (vanaf 2020), de afbouw van te snel groeiende vleesrassen, verstrengen van de dierenwelzijnsnormen en het verduurzamen van de landbouwsector. Dit alles in het kader dat het de bedoeling is dat eveneens de boeren er zelf beter van worden. De kleine familiale landbouwers moeten beschermd worden tegen de greep van de grote bedrijven (integratoren).

3. Het abrupt verbieden van de klassieke batterijkooien zonder uitdoofbeleid in 2012 in Europa heeft geleid tot de heropbouw van deze batterijkooien buiten Europa. Door het ontbreken van een stempelplicht op bedrijfsniveau kreunt de Europese legsector onder de massale import van dergelijke batterij-eieren die 'omgevormd' worden naar eieren uit het desgewenste houderijsysteem.

Stelling 1: Om het Europees level play field te bewaren zou een stempelplicht op bedrijfsniveau geïmplementeerd moeten worden.

Eieren en eiprodukten die vanuit Oekraïne en elders worden ingevoerd moeten voldoen aan dezelfde fyto-sanitaire normen als de EU-eieren en worden daarop gecontroleerd bij het binnenkomen van de EU. Wat het dierenwelzijnsaspect betreft blijft onze hoofdbekommernis het streven naar een gelijk speelveld tussen EU-lidstaten en niet-EU-lidstaten. Over de correcte middelen om dit te realiseren is Open Vld bereid het debat te voeren.

Geïmporteerde eieren vormen geen uitzondering op de fyto-sanitaire normen die gelden binnen de EU. Desondanks dient er bij import inderdaad meer belang gehecht te worden aan aspecten als arbeidsnormen, milieunormen en dierenwelzijnsnormen. Dit is echter een proces dat niet van vandaag op morgen éézijdig kan opgelegd worden aan zich ontwikkelende landen, die op socio-economisch vlak doorgaans nog een achterstand hebben. Niet tegenstaande zouden die eieren duidelijk en leesbaar gemerkt moeten worden in het land van oorsprong (art 30 van EU-verordening nr 589/2008) en dient er een doorgedreven en op risicoanalyse gebaseerde douane- en voedselveiligheidscontroles te zijn op alle geïmporteerde voedselwaren aan de buitengrenzen van de EU.

Ja, zeker in het licht van de grote import van eieren in de EU.

Het gaat er o.i. niet om dat we onszelf wel of niet een concurrentieel nadeel opleggen (dat is al gebeurd, door het verbod op legbatterijen), wel dat de Europese regels of handelsverdragen niet worden nageleefd, en er dus onvoldoende toezicht is op deze naleving (of onvoldoende controle mogelijk is). Naleving van de regels, door iedereen, moet gegarandeerd worden en als daarvoor bijkomende regels nodig zijn, dan: ja.

Als sp.a. zijn wij voorstander van een zo nauwkeurig mogelijk tracering van alle landbouwproducten, zodoende ook wat eieren betreft. Sp.a is dan ook voor een stempelplicht op bedrijfsniveau.

/

4. Terwijl ArcelorMittal alleen al met zijn fabriek in Gent meer CO2 uitstoot dan de totale landbouwsector, blijft de publieke opinie gretig met de vinger wijzen naar de landbouwsector. Desondanks is de landbouwsector in België, door het toepassen van verschillende technieken en innovaties, reeds koploper in vele aspecten van duurzaamheid t.o.v. andere landen, met name buiten de EU.

Stelling 2: Dient de landbouwsector verder volop de kaart van techniek en innovatie te trekken of is de afbouw van de Belgische productie de enige oplossing.

Dit debat dient positief, constructief en op basis van correcte feiten en cijfers voor Vlaanderen gevoerd te worden, waarbij techniek en innovatie een sleutelrol moet spelen. We bepleiten dan ook een landbouwpact, waar we de sector de kans geven om op basis van duidelijk vooropgestelde doelstellingen zelf een haalbare oplossing op maat uit te werken.

De vermindering van economische activiteiten heeft geen nut als de vraag niet mee daalt, anders verschuift de uitstoot naar het buitenland. Met een te verwachten bevolkingstoename in zowel België, Europa als wereldwijd, dient onze land- en tuinbouwsector dus niet minder, maar meer én op een klimaat slimme manier voedsel te produceren waarbij klimaatmaatregelen technisch, functioneel en economisch haalbaar zijn.

De landbouwsector dient verder volop de kaart van techniek en innovatie te trekken. We willen geen afbouw van de Belgische productie.

Iedere sector en deelsector is verantwoordelijk voor het bereiken van de klimaatdoelstellingen die op sectorniveau geformuleerd worden. De uitstoot van broeikasgassen door de landbouwproductie in Vlaanderen is sedert 2005 niet beduidend gedaald. Tegen 2030 moet deze uitstoot met een kwart verminderen. Extra inspanningen zijn dus nodig. Innovatie op vlak van producten, processen en verdienmodellen in de dierlijke productie is essentieel om de sector haar klimaatdoelen te doen bereiken.

Afbouw van de Belgische productie, dit mits het toepassen van een warme sanering en meer aandacht te vestigen op prijsvorming zodoende dat boeren loon naar werken krijgen. Een correct, leefbaar inkomen zonder hiervoor grootschalig te moeten zijn.

Afbouw van de Belgische productie, Groen pleit voor een inkrimping van de veestapel waarbij er een halvering moet zijn van de veestapel tegen 2050, dit mits een warme sanering. Er dienen minder dieren te zijn in Vlaanderen, per regio en per stal.

5. In het dichtbebouwde Vlaanderen wordt het steeds problematischer om de nodige vergunningen te bekomen zonder bezwaren van bewoners die in het buitengebied vaak zonevreemd zijn gaan wonen. Meer en meer wordt er geconstateerd dat de landbouwer in dergelijke situatie het onderspit moet delven, zelfs in eigen landbouwgebied.

Stelling 3: Er is nog steeds rechtszekerheid om effectief landbouwactiviteiten te verrichten in landbouwgebied.

Rechtszekerheid is niet alleen nodig op het vlak van grondbestemming, maar ook in het algemene landbouwbeleid. Boeren moeten doorgaans investeringen doen waarvoor ze op middellange termijn leningen moeten aangaan. Dat moeten ze kunnen doen in de zekerheid dat de spelregels onderweg niet drastisch worden gewijzigd.

CD&V wilt de professionele landbouwsector in Vlaanderen ondersteunen waarbij de realisatie van 750.000 ha agrarisch gebied voor beroepslandbouw ons uitgangspunt blijft. CD&V pleit voor een beleid dat landgebruiksfuncties tracht te verweven waar het kan, maar ze ook durft te scheiden waar het moet. Multifunctionaliteit is gericht op een verantwoord samengaan van openruimtefuncties en ruimtegebruik, waarbij de hoofdfunctie niet in het gedrang komt en de ruimtelijke draagkracht niet overschreden wordt.

Ondanks dat die rechtszekerheid onder druk staat, blijft het voor ons essentieel dat in agrarisch gebied de hoofdactiviteit landbouw moet zijn en blijven. Dit mits natuurlijk het in acht nemen van de milieuwetgeving.

In landbouwgebied is landbouw logischerwijs een belangrijke actor, maar het heeft er geen monopolie op de beschikbare ruimte. Rechtszekerheid betekent niet dat binnen het agrarisch gebied elke activiteit op vlak van dierlijke productie van rechtswege toegelaten of vergund moet worden aangezien er immers ook gewoon wordt in agrarisch gebied, er gerecreëerd wordt en er ruimte is voor natuur (cfr. De visie op het BRV van multifunctioneel ruimtegebruik o.a. in landbouwgebied).

Landbouwgebieden, biodiversiteit, watervoorraden én het klimaatbeleid. Zolang er geen oplossingen worden gezocht en gevonden zal er geen duurzaam beleid rond deze 4 punten zijn en zal er van rechtszekerheid voor wie dan ook geen sprake zijn.

Groen pleit voor een afstandsnorm rekening houdend met het soort bedrijf en de grootte van het bedrijf (aantal dieren) ten opzichte van woonzones. Er moet een afstand van minimaal 2.000 meter wordt aangehouden tussen stallen en woongebieden en tussen twee stallen.